

Haand 541.000 Kr., og de blive horte, dem se vi ikke paa Provisoriet, hvis der kommer et Provisorium, men jeg hører, at det maa vi ikke tale om. Men der er nu disse Poster her; jeg vil ikke paastaa, at de ere egentlig saadan, efter hvad jeg kan skjønne, saagli begrundede, men jeg vil paastaa Umuligheden af at begrunde dem saglig for dem, der ville holde sig til kun at bevilge, hvad der er lovligt, thi nu er der, som sagt, ikke blot visse Skibe, men ogsaa en Masse Skibsdele, der ere provisoriske. Nu siger man f. Ex. om en Række Bedligholdelser i disse Skibsdele, at dem vil man nok kunne votere, Ministeren vil nok kunne faae det — det tør jeg sige paa Flertallets Vegne; jeg agter ikke at give ham en eneste Dre paa Finantsloven, men paa særlig Lov tør jeg stemme for de forskjellige Bærr, paa Finantsloven vil jeg blot forhandle om det — men det er umuligt at faae fastsat, at det maa Ministeren bruge Bevillingen til Bedligholdelse til og det ikke, til det Skib maa han bruge den og til det ikke, thi selv i de ældre Skibe kan der være provisoriske Dele, som skulle repareres, og saa blive Reparationerne atter provisoriske. Det gjør en Bedømmelse vanstelig, og derfor kan jeg ikke, naar jeg gaar med til disse Forslag, sige, at det er i Følge nogen saglig Begrundelse, men det er en Talbegrundelse, som har en vis Berettigelse, nemlig den omtrent at blive ved de Poster, som man havde paa den sidste Lovlige Finantslov, og det udgjør saa Budgettet, indtil der kommer en Gang en Dag, da man kan være med til at søge oplyst, hvorledes hele Forholdet er, og hvad man efter en saglig Begrundelse kan være med til. Jeg siger for mit personlige Bedkommende, at jeg har tiltraadt disse Endringsforslag, stemmer for dem, slutter mig til den udførlige Begrundelse, der vistnok findes i Betænkningen — jeg tvivler ikke om, at det er en udførlig Begrundelse — men jeg kan ikke sige Andet, end at for mit Bedkommende er det kun en Talbegrundelse og ikke nogen saglig Begrundelse. Jeg vil blot endnu omtale et Hovedpunkt, som den ærede Minister efter sin høitærede Kollegas Exempel stiktiende gik udenom. Det var det, jeg nævnte om de 541.000. Jeg anser det nu for givet, at naar det vedtages, høier Ministeren sig derfor. Naar han ikke kan faae det forandret, høier han sig personlig for Forholdene. Saaer han ingen Finantslov, har han nu paa 5te Aar levet paa provisorisk Bæsen, Kredit, fremtidig Tillid, ikke nuværende o. s. v., og saa mener han, antager jeg, at nu kan den Tid være nok. Naar han ikke kan faae sin Finantslov i Orden — vi have jo lang

Tid til 1ste April — saa fjerner han sig altsaa. Hvis han ikke faaer denne Bevilling ogsaa her i Folkethinget, vil han komme ud af det med den Bedligholdelsekonto, som her skaar, indtil der kommer andre Forhold til Stede. Og saa er der det Hovedpunkt, jeg tænker paa, navnlig Nr. 203, hvor Udvalgets Flertal henstiller at flette de 541.000, som ere opførte til nye Krigsskibe og Fartøier. Jeg vilde gjerne vide den høitærede Ministers Stilling til denne Hovedpost, om han, naar han ikke kan faae Botum for større Beløb, vil afholde sig fra at faae disse Foranstaltninger iværksatte, eller ei. Jeg vilde nemlig gjerne vide, om han er til Sinds ligesom sin ærede Kollega at tage Sagen nonchalant, saa at naar han ikke faaer det, tager han det. Jeg vilde sætte Pris paa at vide, inden jeg gaar til Afstemning over disse Dele, hans Opfattelse af hans Stilling til disse Endringsforslag, navnlig til Nr. 203.

Formanden (Høgsbro): Maa jeg spørge, om Flere begjære Ordet? (Ophold).

Berg: Maa jeg saa bede om Ordet?

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Berg: Den høitærede Ministers Tausshed kan udlægges paa to Maader. Enten vil han leve paa gammel Vis i Provisoriet, ogsaa udover 1ste April, eller ogsaa samtykker han ved sin Tausshed i min Betragtning. Nu vil jeg for hans egen Skyld antage, at det Sidste er Udtrykket for hans Tausshed. Tausshed er Betræftelse, og vi ville saaledes med det Første se i alt Fald et af Ministeriets 7 Medlemmer paa Omvendelsens Sei.

Marineministeren (Ravn): Maa jeg blot bemærke, at jeg mener ikke at have nogen Forpligtelse til at tilfredsstille det ærede Medlems Bidebegjærighed. (Berg: Var det Bidebegjærighed eller Nysgjerrighed?) Bidebegjærighed.

Berg: Nej, det er ikke saadant. Det er saadan en naturlig Trang for en Folke-repræsentant, naar han skal stemme over Millioner paa et Ministeriums Budget, da at vide Noget om, hvordan Ministeren i det Dieblit, Afstemningen skal foregaa, opfatter sin konstitutionelle Stilling som Minister. Det kan ikke regnes ind under Bidebegjærighed. Det er ganske simpelt en Tilfreds-